

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์กับการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่” นั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ของผู้สูงอายุในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ศึกษาระดับการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อกับการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้สื่อกับการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ และเพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเกี่ยวกับการรู้เท่าทันข่าวลวงไปเผยแพร่ให้แก่ผู้สูงอายุในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเป็นการนำร่องกลุ่มตัวอย่างให้ผู้สูงอายุใช้สื่อไลน์อย่างรู้เท่าทัน

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการวิจัยเชิงสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุทั้งหมดจำนวน 400 คน ในพื้นที่อำเภอเมือง อำเภอสันทราย และอำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกลุ่มผู้สูงอายุ ทั้งหมดจำนวน 9 คน ได้แก่ ผู้สูงอายุในพื้นที่อำเภอเมือง จำนวน 3 คน ผู้สูงอายุในเขตพื้นที่อำเภอสันทราย จำนวน 3 คน และผู้สูงอายุในเขตพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จำนวน 3 คน ผลการวิจัยสามารถแบ่งตามประเด็นได้เป็น 7 ส่วนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะพื้นฐานทางประชากรของผู้สูงอายุ

ส่วนที่ 2 แสดงข้อมูลพฤติกรรมการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ (Line) ของผู้สูงอายุ

ส่วนที่ 3 แสดงข้อมูลระดับการรู้เท่าทันสื่อของผู้สูงอายุ

ส่วนที่ 4 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความแตกต่างของลักษณะประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ กับ การรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุ

ส่วนที่ 5 แสดงข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้สื่อกับการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุ

ส่วนที่ 6 แสดงการวิเคราะห์ถดถอยเพื่อพยากรณ์ระดับการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุ จากตัวแปร เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ความถี่ในการใช้ทวิตเตอร์ จำนวนชั่วโมงในการใช้ทวิตเตอร์ ระยะเวลาในการใช้ทวิตเตอร์ ประสบการณ์ในการเปิดรับ และความพึงพอใจในการใช้แอปพลิเคชันไลน์

ส่วนที่ 7 การนำความรู้เท่าทันสื่อข่าวลงไปเผยแพร่ให้กับผู้สูงอายุในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเป็นการนำร่องกลุ่มตัวอย่างให้ผู้สูงอายุใช้แอปพลิเคชันไลน์อย่างรู้เท่าทัน

ส่วนที่ 1 ลักษณะพื้นฐานทางประชากรของผู้สูงอายุ

ภาพรวมลักษณะพื้นฐานทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุในงานวิจัยนี้ มีเพศหญิงมากกว่าเพศชาย กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีมากกว่าเพศชายประมาณ 2 เท่า โดยเพศหญิง ร้อยละ 69.80 เพศชาย ร้อยละ 30.30 กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ ที่มีอายุ 60-65 ปีมีจำนวนมากที่สุด 258 คน คิดเป็นร้อยละ 64.50 กลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 190 คน ร้อยละ 47.50 อาชีพส่วนใหญ่ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ (ยกเว้นครูอาจารย์) จำนวน 109 คน ร้อยละ 27.30 โดยส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ผู้สูงอายุมีรายได้มากกว่า 40,000 บาท จำนวน 145 คน ร้อยละ 36.30

สำหรับพฤติกรรมการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ (Line) ของผู้สูงอายุ กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีความถี่และร้อยละของจำนวนวันในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ (Line) โดยใช้ทุกวัน จำนวน 345 คน ร้อยละ 86.30 ส่วนใหญ่มีจำนวนชั่วโมงในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ (Line) มากที่สุด 1-2 ชั่วโมง จำนวน 146 คน ร้อยละ 36.50 รองลงมา โดยกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุส่วนใหญ่จะใช้แอปพลิเคชันไลน์ (Line) ผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบธรรมดา จำนวน 264 คน (ร้อยละ 66.00) มีจำนวนปีในการใช้แอปพลิเคชันไลน์ (Line) อันดับแรกมากกว่า 6 ปี จำนวน 164 คน (ร้อยละ 41.00) ทำกิจวัตรประจำวัน รดน้ำต้นไม้/ทำสวน เป็นอันดับแรก จำนวน 93 คน (ร้อยละ 23.30) และกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการใช้แอปพลิเคชันไลน์ อยู่ในระดับมากเป็นอันดับแรก จำนวน 130 คน (ร้อยละ 32.50) ดังรายละเอียดในตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงความถี่และร้อยละของกลุ่มผู้สูงอายุจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	279	69.80
ชาย	121	30.30
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุเพศหญิงมากกว่าผู้สูงอายุเพศชาย กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ มีจำนวนทั้งสิ้น 400 คน แบ่งเป็นผู้สูงอายุเพศหญิงจำนวน 279 คน (ร้อยละ 69.80) และผู้สูงอายุเพศชายจำนวน 121 คน (ร้อยละ 30.30)

ตารางที่ 4.2 แสดงความถี่และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	จำนวน	ร้อยละ
60-65 ปี	258	64.50
66-70 ปี	114	28.50
70 ปีขึ้นไป	28	7.00
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ ที่มีอายุ 60-65 ปี มีจำนวน 258 คน (ร้อยละ 64.50) ผู้สูงอายุที่มีอายุ 66-70 ปี มีจำนวน 114 คน (ร้อยละ 28.50) และผู้สูงอายุที่มีอายุมากกว่า 70 ปีขึ้นไป มีจำนวน 28 คน (ร้อยละ 7.00)

ตารางที่ 4.3 แสดงความถี่และร้อยละของระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า	45	11.30
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	61	15.30
อนุปริญญา	31	7.80
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	190	47.50
ปริญญาโท	61	15.30
ปริญญาเอก	12	3.00
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 190 คน (ร้อยละ 47.50) รองลงมาได้แก่ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า จำนวน 61 คน (ร้อยละ 15.30) และลำดับสุดท้ายการศึกษาระดับปริญญาเอกจำนวน 12 คน (ร้อยละ 3.00)

ตารางที่ 4.4 แสดงความถี่และร้อยละอาชีพของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
พนักงานบริษัทเอกชน	73	18.30
ธุรกิจส่วนตัว	79	19.80
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ พนักงานของรัฐ (ยกเว้นครูอาจารย์)	109	27.30
ครู/อาจารย์	70	17.50
พนักงานองค์กรอิสระต่างๆ	6	1.50
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	32	8.00
รับจ้างทั่วไป/ค้าขาย	24	6.00
อื่นๆ	7	1.80
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ (ยกเว้นครูอาจารย์) จำนวน 109 คน (ร้อยละ 27.30) รองลงมาได้แก่ ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 79 คน (ร้อยละ 19.80) และลำดับสุดท้าย อาชีพพนักงานองค์กรอิสระต่างๆ จำนวน 6 คน (ร้อยละ 1.50)

ตารางที่ 4.5 แสดงรายได้ของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 10,000 บาท	40	10.00
10,001-20,000 บาท	48	12.00
20,001-30,000 บาท	94	23.50
30,001-40,000 บาท	73	18.30
มากกว่า 40,000 บาท	145	36.30
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ผู้สูงอายุมีรายได้มากกว่า 40,000 บาท จำนวน 145 คน (ร้อยละ 36.30) รองลงมาได้แก่ 20,001-30,000 บาท จำนวน 94 คน (ร้อยละ 23.50) และลำดับสุดท้าย ผู้สูงอายุมีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 40 คน (ร้อยละ 10.00)

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ (Line) ของผู้สูงอายุ

ตารางที่ 4.6 แสดงความถี่และร้อยละของจำนวนวันในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ (Line)

ความถี่ในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ (Line)	จำนวน	ร้อยละ
ใช้ทุกวัน	345	86.30
4-6 วันต่อสัปดาห์	18	4.50
2-3 วันต่อสัปดาห์	24	6.00
น้อยกว่าสัปดาห์ละวัน	13	3.30
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีความถี่และร้อยละของจำนวนวันในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ (Line) โดยใช้ทุกวัน จำนวน 345 คน (ร้อยละ 86.30) รองลงมาได้แก่ 2-3 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 24 คน (ร้อยละ 6.00) และลำดับสุดท้าย ผู้สูงอายุมีการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ (Line) น้อยกว่าสัปดาห์ละวัน จำนวน 13 คน (ร้อยละ 3.30)

ตารางที่ 4.7 แสดงความถี่และร้อยละจำนวนชั่วโมงในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ (Line)

จำนวนชั่วโมงในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	95	23.80
1-2 ชั่วโมง	146	36.50
3-4 ชั่วโมง	72	18.00
4-5 ชั่วโมง	20	5.00
มากกว่า 5 ชั่วโมง	67	16.80
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีจำนวนชั่วโมงในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ (Line) มากที่สุด 1-2 ชั่วโมง จำนวน 146 คน (ร้อยละ 36.50) รองลงมาได้แก่น้อยกว่า 1 ชั่วโมง จำนวน 95 คน (ร้อยละ 23.80) และลำดับสุดท้าย กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุมีจำนวนชั่วโมงในการเปิดรับ 4-5 ชั่วโมงต่อวัน จำนวน 20 คน (ร้อยละ 16.80)

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าความถี่และร้อยละของช่องทางในใช้แอปพลิเคชันไลน์ (Line)

ช่องทางในการใช้แอปพลิเคชันไลน์ (Line)	จำนวน	ร้อยละ
คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊กส่วนตัว หรือเน็ตบุ๊ก	12	3.00
คอมพิวเตอร์พกพา เช่น ไอแพด แท็บเล็ต ฯลฯ	19	4.80
โทรศัพท์เคลื่อนที่ธรรมดา	264	66.00
โทรศัพท์เคลื่อนที่แบบ สมาร์ทโฟน เช่น ไอโฟน แอนดรอยด์โฟน ฯ	98	24.50
อื่นๆ	7	1.80
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุส่วนใหญ่ใช้แอปพลิเคชันไลน์ (Line) ผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบธรรมดา จำนวน 264 คน (ร้อยละ 66.00) โทรศัพท์เคลื่อนที่แบบ Smart phone เช่น Iphone Android ฯลฯ จำนวน 98 คน (ร้อยละ 24.50) และลำดับสุดท้าย กลุ่มตัวอย่างใช้ทีวีเตอร์ผ่านคอมพิวเตอร์โน้ตส่วนตัวหรือเน็ตบุ๊ก จำนวน 7 คน (ร้อยละ 1.80)

ตารางที่ 4.9 แสดงความถี่และร้อยละของจำนวนปีที่ใช้อัปพลิเคชันไลน์ (Line)

จำนวนปีในการใช้อัปพลิเคชันไลน์ (Line)	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ปี	77	19.30
1-3 ปี	68	17.00
3-6 ปี	91	22.80
มากกว่า 6 ปี	164	41.00
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนปีในการใช้อัปพลิเคชันไลน์ (Line) อันดับแรก มากกว่า 6 ปี จำนวน 164 คน (ร้อยละ 41.00) รองลงมาได้แก่ 3-6 ปี จำนวน 91 คน (ร้อยละ 22.80) และลำดับสุดท้าย กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนปีในการใช้อัปพลิเคชันไลน์ (Line) น้อยกว่า 1-3 ปี จำนวน 68 คน (ร้อยละ 17.00)

ตารางที่ 4.10 แสดงความถี่และร้อยละของความพึงพอใจในการใช้อัปพลิเคชันไลน์ของผู้สูงอายุ

ความพึงพอใจของผู้สูงอายุ	จำนวน	ร้อยละ
พึงพอใจน้อยที่สุด	36	9.00
พึงพอใจน้อย	18	4.50
พึงพอใจปานกลาง	90	22.50
พึงพอใจมาก	130	32.50
พึงพอใจมากที่สุด	126	31.50
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการใช้อัปพลิเคชันไลน์ อยู่ในระดับมาก เป็นอันดับแรก จำนวน 130 คน (ร้อยละ 32.50) รองลงมาได้แก่ พึงพอใจมากที่สุด จำนวน 126 คน (ร้อยละ 31.50) และลำดับสุดท้ายกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุทำมีความพึงพอใจน้อย จำนวน 18 คน (ร้อยละ 4.50)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกของผู้สูงอายุเกี่ยวกับประเด็นเรื่อง ความพึงพอใจในการใช้แอปพลิเคชันไลน์ของผู้สูงอายุ

จากการวิเคราะห์สัมภาษณ์แบบเจาะลึกกลุ่มสะท้อนให้เห็นว่าผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการใช้แอปพลิเคชันไลน์ของผู้สูงอายุ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุส่วนใหญ่ชอบใช้แอปพลิเคชันไลน์เนื่องจากบอกว่าการใช้แอปพลิเคชันไลน์นั้นค่อนข้างสะดวกใช้งานง่าย โดยส่วนใหญ่ใช้ไลน์ในการทักทายส่งข้อความกันเป็นประจำทุกวัน เพื่อแสดงความรัก ความคิดถึง ความห่วงใยให้กับเพื่อนที่อยู่ในไลน์รวมถึงลูกหลานด้วยเช่นกัน ซึ่งจากการสัมภาษณ์สามารถอธิบายรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

“ลุงจะเล่นไลน์ทุกวัน เพื่อนๆ ที่เกษียณพร้อมกันก็ติดต่อกันทางไลน์ทั้งนั้น โดยจะมีกลุ่มไลน์หลายกลุ่มเลย กลุ่มเพื่อนสมัยมัธยม กลุ่มเพื่อนสมัยเรียนมหาวิทยาลัย กลุ่มเพื่อนที่ทำงาน เวลาที่มีข้อมูลข่าวสารอะไรที่เกี่ยวข้องกับแต่ละกลุ่มก็จะส่งข้อความไลน์แจ้งกัน อย่างบางครั้งงานศพเพื่อนที่เสียชีวิตเมื่อไม่นานมานี้ ก็มีการแจ้งข้อความถึงเพื่อนๆ ในกลุ่ม ใครสามารถไปร่วมงานศพได้ก็ไป ใครไม่สามารถไปร่วมงานศพได้ก็ฝากของทำบุญกันไป” (ลุงตัว, สัมภาษณ์ 16 มิถุนายน 2564)

“ใช้ไลน์ทุกวัน ทักทายเพื่อนๆ หลานๆ ตื่นนอนมาเริ่มเป็นกิจวัตรประจำวันไปไปแล้ว ตื่นมาจับโทรศัพท์มือถือก่อน แล้วก็ทักทายไลน์หาเพื่อนๆ ปกติบ้าจะตื่นเข้ามา อาจจะเพราะแก่แล้ว บางทีตื่นมาก็เห็นข้อความไลน์กลุ่มเพื่อนๆ ทักมาแล้ว มีทั้งรูปดอกไม้ประจำวัน กล่าวทักทายสวัสดีกันทุกวัน บ้าชอบนะ ชอบเล่นไลน์ เมื่อก่อนไม่มีเทคโนโลยีแบบนี้ การสื่อสารก็ลำบาก พอมีแบบนี้บ้าว่าสะดวกมากขึ้น ประหยัด โทรไลน์หากันก็ไม่เสียเงิน” (ป้าตัว, สัมภาษณ์ 16 มิถุนายน 2564)

“เล่นไลน์เพราะลูกสาวสอนยายเล่น เพื่อจะได้ติดต่อกับลูกหลานคนอื่นๆ ที่อยู่ไกลๆ เวลาลูกสาวออกไปทำงาน ยายก็ว่างอยู่บ้านคนเดียว ยายก็ชอบเล่นไลน์ทักทายเพื่อนที่อยู่ต่างจังหวัด บางทียายพิมพ์ไม่ถูก พิมพ์ช้า ลูกสาวก็สอนให้ยายออกเสียง แล้วดูข้อความที่ขึ้นมาว่าถูกต้องตามที่ต้องการไหม ยายว่าไลน์มันสะดวกนะ ไม่ต้องส่งจดหมายกันเหมือนสมัยก่อน มีข่าวอะไรก็รู้ทันที ลูกสาวยายยังสอนให้โทรศัพท์ไปหาคนอื่นๆ ทางไลน์จะได้ไม่เสียค่าโทรศัพท์เพิ่ม” (ยายหวัง, สัมภาษณ์ 16 มิถุนายน 2564)

“บ้าเล่นไลน์ทุกวัน พอใจมากที่มีไลน์ให้ใช้ ตั้งแต่ลุงเสียชีวิตไป บ้าก็เหงาไม่ค่อยมีเพื่อนมาหาที่บ้าน ยิ่งช่วงสถานการณ์โควิดแบบนี้ ก็ไม่ค่อยได้ไปไหน แต่พอมีไลน์ ก็สะดวก ติดต่อกันง่าย ส่งข่าวกันง่าย กลุ่มไลน์ก็จะมีเพื่อนๆ ลูกหลานช่วงกันดิ่งบ้าเข้ากลุ่ม มีกลุ่มลูกหลาน กลุ่มเพื่อนๆ กลุ่มญาติพี่น้อง มีหลายกลุ่ม นอกจากนี้นี้ยังมีกลุ่มไลน์หมู่บ้านอีก เพื่อทราบข่าวคราวความเคลื่อนไหว

ภายในหมู่บ้าน เช่น น้ำประปาไม่ไหล ไฟจะดับช่วงเวลาไหน ก็แจ้งกันทางไลน์ได้เลย ถือว่าสะดวกมากในยุคปัจจุบัน” (ป้ากรอง, สัมภาษณ์ 17 มิถุนายน 2564)

“ชอบ พอใจในการใช้ไลน์มาก ป้ามีไลน์เพราะลูกสมัครให้ ไว้ใช้คุยกับเพื่อนๆ เพื่อนที่เกษียณพร้อมๆ กัน เพื่อนร่วมรุ่น อาชีพก่อนเกษียณ ป้าก็เป็นครู บางทีก็มีลูกศิษย์ทักมาหาเป็นจำนวนมาก ทำให้ป้าไม่ค่อยเหงา ทำโน่นนี่นั่นเรียบร้อย ก็กลับมาดูโทรศัพท์ ทักทายกันทางไลน์ ป้าชอบเล่นเพราะว่าสะดวก ตอนแรกก็ทำไม่ค่อยเป็น แต่พอลูกสอน ป้าก็เริ่มคล่องขึ้น ชอบๆ ใช้ทุกวันเลย” (ป้านัน, สัมภาษณ์ 17 มิถุนายน 2564)

“ชอบมาก ใช้ทุกวัน ส่งทักทายหาลูกหลาน หาเพื่อนๆ ญาติๆ ตื่นมาก็ทักทายกันเลย หากมองในอีกรูปแบบหนึ่ง ลุงว่าการใช้ไลน์สะดวก ดูทันสมัย หากเราทักทายกันทุกวันวันหนึ่งเขาไม่ทักมาก็จะเริ่มสงสัยแล้วว่า ทำไมไม่ทักมาหาไปไหน ก็เริ่มโทรหากัน ลุงว่ามันคือข้อดีอย่างหนึ่งของไลน์นะ ลุงก็มีหลายกลุ่ม กลุ่มเพื่อน กลุ่มคนในหมู่บ้าน เป็นต้น” (ลุงลอง, สัมภาษณ์ 17 มิถุนายน 2564)

“ลุงว่าไลน์ดีนะ สะดวก มีข้อความอะไรก็แจ้งกันทางไลน์ได้เลย ใครทำอะไร เป็นอะไร ก็โพสต์ส่งข่าวกัน เพื่อนป่วยก็ชวนกันไปเยี่ยม สื่อสารกันง่ายว่าใครจะไปบ้าง นัดกันสะดวก คุยได้ที่ละหลายๆ คน” (ลุงน้อย, สัมภาษณ์ 18 มิถุนายน 2564)

“ลุงก็เล่นไลน์ทุกวัน ลุงมีหอพักเป็นเจ้าของหอ ก็มีกลุ่มไลน์หอร์ด่วนนะ แจ้งข่าวสารให้คนในหอได้ทราบ แจ้งการชำระค่าหอพักผ่านทางไลน์เลยสะดวก” (ลุงกลอน, สัมภาษณ์ 18 มิถุนายน 2564)

“เล่นทุกวัน เล่นไลน์ ทักทายส่งข้อความหาเพื่อนๆ เป็นการแสดงความห่วงใยให้กันและกัน สมัครไม่เป็นนะ ให้ลูกหลานช่วยสมัครให้” (ป้าต้อย, สัมภาษณ์ 18 มิถุนายน 2564)

จะเห็นได้ว่าผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีความพึงพอใจการเล่นไลน์ในระดับที่มาก โดยผู้สูงอายุเล่นไลน์ทุกวัน ไว้ส่งข้อความทักทายหาเพื่อนๆ ลูกหลาน นอกจากนี้ยังมีกลุ่มไลน์หมู่บ้าน ใช้เพื่อรับรู้ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวภายในหมู่บ้าน ส่วนผู้สูงอายุที่มีธุรกิจส่วนตัว อย่างเจ้าของหอพักก็ใช้ไลน์เพื่อแจ้งข่าวสารให้คนเช่าหอได้ทราบความเคลื่อนไหวด้วย

ส่วนที่ 3 แสดงข้อมูลระดับการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุ

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุ

ระดับการรู้เท่าทันสื่อข่าวลวงของผู้สูงอายุ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ทักษะในการเข้าถึงสื่อข่าวลวง	3.80	0.53	มาก
ทักษะการวิเคราะห์ข่าวลวง	3.43	0.64	มาก
ทักษะในการประเมินเนื้อหาข่าวลวง	3.47	0.62	มาก
ทักษะการสร้างสรรค์สื่อ	3.41	0.64	มาก
ทักษะในการมีส่วนร่วม เช่น เตือนภัยในกลุ่มไลน์ ไม่แชร์ข่าวลวง เป็นต้น	3.75	0.73	มาก
รวม	3.57	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรู้เท่าทันสื่อข่าวลวงของผู้สูงอายุ ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$, S.D.=0.63) โดยกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ มีทักษะในการเข้าถึงสื่อข่าวลวง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, S.D.=0.53) รองลงมา ได้แก่ ทักษะในการมีส่วนร่วม เช่น เตือนภัยในกลุ่มไลน์ ไม่แชร์ข่าวลวง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, S.D.=0.73) และลำดับสุดท้าย ทักษะในการสร้างสรรค์สื่อ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$, S.D.=0.64)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกของผู้สูงอายุเกี่ยวกับประเด็นเรื่องระดับการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุ

จากการวิเคราะห์สัมภาษณ์แบบเจาะลึกกลุ่มสะท้อนให้เห็นว่าผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีระดับการรู้เท่าทันข่าวลวงอยู่ในระดับมาก โดยมีทักษะในการเข้าถึงข่าวลวงเป็นอันดับแรก จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้สูงอายุมักจะสังเกตข่าวลวงอยู่ว่าข่าวลวงนั้นมีลักษณะที่บิดเบือนจากข้อเท็จจริง เนื้อหามักจะผิด ดูไม่น่าเชื่อถือ มีการแอบอ้างบุคคลอื่นๆ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ สามารถอธิบายรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

“ลูกก็ค่อนข้างสังเกตนะ ถ้าอันไหนอ่านแล้วรู้สึกว่าเป็นโฆษณาชวนเชื่อลูกก็ไม่ค่อยเชื่อว่าเป็นเรื่องจริง ดีความไว้วางใจแล้วว่าเป็นข่าวลวงหรือข่าวปลอมแน่นอน ซึ่งบางครั้งก็จะหาข้อมูลเพิ่มเติมก่อนที่จะตัดสินใจเชื่อข่าวนั้น” (ลุงตัว, สัมภาษณ์ 16 มิถุนายน 2564)

“ข้าคิดว่าชาวหลวงมักจะมีเนื้อหาที่ล้อเล่น ไม่เป็นความจริง อย่างบางทีมีข่าวว่าบุคคลที่มีชื่อเสียงตาย บางครั้งพอกดเข้าไปดูก็ไม่ได้เป็นอย่างที่ข่าวนำเสนอ เหมือนล้อเล่นกัน ข้าเลยคิดว่าต่อไปมีข่าวอะไรก็ต้องคิดไว้เสมอว่าเป็นชาวหลวงหรือเปล่า ทำให้รู้ว่าบางทีการใช้เทคโนโลยีก็ต้องมีการตรวจสอบอยู่เสมอ” (ป้าติ๋ว, สัมภาษณ์ 16 มิถุนายน 2564)

“ลุงว่าชาวหลวงนะมักจะมีเนื้อหาที่บิดเบือนข้อเท็จจริง เราก็ต้องระวังๆ ลูกหลานก็คอยเตือนเราเสมอเนี่ยเกี่ยวกับชาวหลวงว่าไม่ควรที่จะเชื่ออะไรง่ายๆ บางทีนะมีโฆษณาที่ดูเกินจริง ก็ต้องคิดไว้ก่อนว่าหลอกกันหรือเปล่า คนแก่เดี๋ยวนี้เวลาเล่นไลน์ก็ระมัดระวัง อันไหนไม่รู้ก็ถามลูกหลานก่อน ไม่กตมั่ว” (ลุงลอง, สัมภาษณ์ 17 มิถุนายน 2564)

“เรื่องเทคโนโลยีก็เป็นเรื่องใหม่สำหรับผู้สูงอายุนะลุงว่า เวลาจะใช้จะทำอะไรก็ระวังมากขึ้น ยิ่งข้อมูลข่าวสารในปัจจุบันมีมากด้วย เวลาจะทำอะไรก็ต้องรอบคอบไตร่ตรอง หากใครที่คุ้นเคยในการใช้เทคโนโลยีก็ทำให้ง่ายในการใช้งาน แต่หากใครที่เริ่มต้นใช้ใหม่ก็ต้องศึกษา อะไรไม่รู้ก็ถามเหมือนกับข่าวที่มีในปัจจุบัน บางทีมีการแชร์กันต่อๆ มาทางไลน์ เราก็เปิดอ่าน หากเป็นข่าวที่น่าสนใจก็อ่านละเอียดหน่อย หากข่าวไหนที่ส่งผลกระทบต่อเรามาก เราก็ให้ความสนใจมากหน่อย แต่ก็ไม่ได้เชื่ออะไรง่ายๆ ยังมีข่าวถูกหลอกกันทางออนไลน์ ลุงก็ยังระวังเวลาเล่นไลน์ หรือเวลาใช้อะไรที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี ชาวหลวงก็ตรวจสอบโดยการถามลูกหลาน ถามเพื่อนว่าข่าวนี้อาจจริงไหม” (ลุงน้อย, สัมภาษณ์ 18 มิถุนายน 2564)

“ปัจจุบันมีข่าวการถูกหลอกเยอะ ป้าก็ไม่เชื่ออะไรง่ายๆ เวลาที่มีข่าวอะไรแชร์กันต่อๆ มา ก็ให้คิดไว้ก่อนว่าชาวปลอมหรือเปล่า หลวงเราหรือเปล่า ยิ่งข่าวไหนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องใกล้ตัวของเรายังต้องระมัดระวังในการเชื่อ” (ป้าต้อย, สัมภาษณ์ 18 มิถุนายน 2564)

จะเห็นได้ว่าผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกในประเด็นเรื่องของการรู้เท่าทันชาวหลวง ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการรู้เท่าทันชาวหลวงในระดับมากเนื่องจากบางกลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ในการอ่านข่าวแล้วปรากฏว่าไม่เป็นความจริง ทำให้ไม่เชื่อข่าวสารอะไรง่ายๆ เหมือนเดิม อาจกล่าวได้ว่า เคยถูกหลอกมาแล้วทำให้เวลาจะเชื่ออะไรต้องตรวจสอบข้อมูลข่าวสารก่อนจะตัดสินใจเชื่อ นอกจากนี้นักกลุ่มตัวอย่างบางคนหากไม่แน่ใจในข้อมูลข่าวสารอะไรก็จะรอให้ลูกหลานมาช่วยดูอีกครั้ง ไม่เชื่อหรือทำเองหากไม่แน่ใจ

ส่วนที่ 4 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความแตกต่างของลักษณะประชากรศาสตร์
พฤติกรรม的开รับสื่อ กับการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุ

ตารางที่ 4.12 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความแตกต่างของพฤติกรรม的开รับ
แอปพลิเคชันไลน์ของผู้สูงอายุระหว่างเพศหญิงและชาย

พฤติกรรม的开รับ	หญิง (N=279)		ชาย (N=121)		t-test	Sig
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
พฤติกรรม的开รับ	2.825	.487	2.750	.443	1.446	.149

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p \geq 0.05$

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเพศและพฤติกรรม的开รับ
แอปพลิเคชันไลน์ของผู้สูงอายุ พบว่า ผู้สูงอายุเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรม的开รับ
แอปพลิเคชันไลน์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ของผู้สูงอายุระหว่างระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า	2.617	.472	ปานกลาง
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	2.629	.508	ปานกลาง
อนุปริญญา	2.754	.321	ปานกลาง
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	2.856	.508	ปานกลาง
ปริญญาโท	2.931	.325	ปานกลาง
ปริญญาเอก	2.983	.301	ปานกลาง
รวม	2.802	.475	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ของผู้สูงอายุ พบว่า พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.802$, S.D.= .475) ผู้สูงอายุที่มีระดับปริญญาเอก ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.983$, S.D.=0.301) รองลงมา ผู้สูงอายุระดับปริญญาโท ($\bar{X} = 2.931$, S.D.=0.325) และลำดับสุดท้าย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า ($\bar{X} = 2.671$, S.D.=0.472)

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ของผู้สูงอายุ ระหว่างระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
1. ระหว่างกลุ่ม	5	5.394	1.079	5.022	.000*
2. ภายในกลุ่ม	394	84.643	.215		
รวม	399	90.038			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < 0.05$

จากตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างพฤติกรรมการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ของผู้สูงอายุกับระดับการศึกษา พบว่าผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ของผู้สูงอายุระหว่างระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ระดับการศึกษา					
		มัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า	มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	อนุปริญญา	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
		2.617	2.629	2.754	2.856	2.931	2.983
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า	2.617		.898	.206	.002*	.001*	.016
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	2.629			.221	.001*	.000*	.016
อนุปริญญา	2.754				.256	.085	.148
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	2.856					.277	.360
ปริญญาโท	2.931						.722
ปริญญาเอก	2.983						

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ของผู้สูงอายุระหว่างระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน พบว่าค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.913$, S.D. = .828) ผู้สูงอายุที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จะมีพฤติกรรมการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์มากกว่าผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า ($F = 5.022$, Sig. = .002) ผู้สูงอายุที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีพฤติกรรมการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์มากกว่าผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ($F = 5.022$, Sig. = .001) ผู้สูงอายุที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท มีพฤติกรรมการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์มากกว่าผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษามากกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า ($F = 5.022$, Sig. = .001) และผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท มีพฤติกรรมการเปิดรับ

แอปพลิเคชันไลน์มากกว่าผู้สูงอายุที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ($F = 9.615$, $\text{Sig.} = .000$)

ตารางที่ 4.16 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ของผู้สูงอายุระหว่างอาชีพที่แตกต่างกัน

อาชีพ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
พนักงานบริษัทเอกชน	3.030	.482	ปานกลาง
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	2.858	.482	ปานกลาง
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ พนักงานของรัฐ (ยกเว้นครูอาจารย์)	2.809	.434	ปานกลาง
ครู อาจารย์	2.654	.438	ปานกลาง
พนักงานองค์กรอิสระต่าง ๆ	2.800	.178	ปานกลาง
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	2.531	.371	น้อย
รับจ้างทั่วไป	2.525	.436	น้อย
อื่นๆ เช่น ผู้บริหาร นักการตลาด เป็นต้น	3.371	.475	ปานกลาง
รวม	2.802	.475	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ของผู้สูงอายุระหว่างอาชีพที่ต่างกัน พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.913$, $S.D. = .828$) โดยอาชีพอื่นๆ เช่น ผู้บริหาร นักการตลาด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับแรก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.371$, $S.D. = .475$) รองลงมาอาชีพพนักงานเอกชน ค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.030$, $S.D. = .482$) และอันดับสุดท้ายอาชีพรับจ้างทั่วไป เป็นต้น ค่าเฉลี่ยระดับน้อย ($\bar{X} = 2.531$, $S.D. = .371$)

ตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ของผู้สูงอายุระหว่างอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
1. ระหว่างกลุ่ม	7	12.039	1.720	8.644	.000*
2. ภายในกลุ่ม	392	77.998	.199		
รวม	399	90.038			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ของผู้สูงอายุระหว่างอาชีพ พบว่า ผู้สูงอายุที่มีระดับอาชีพแตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ของผู้สูงอายุระหว่างอาชีพที่แตกต่างกัน

อาชีพ	$\bar{X}$	อาชีพ						
		พนักงานบริษัทเอกชน	ธุรกิจส่วนตัว	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ	ครูอาจารย์	องค์กรอิสระ	แม่บ้าน/พ่อบ้าน	รับจ้างทั่วไป/ค้าขาย
		3.030	2.858	2.809	2.654	2.800	2.531	2.525
พนักงานบริษัทเอกชน	3.030		.018*	.001*	.000*	.225	.000*	.000*
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	2.858			.457	.006*	.758	.001*	.001*
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ (ยกเว้นครูอาจารย์)	2.809				.024*	.961	.002*	.005*
ครู อาจารย์	2.654					.443	.176	.178
พนักงานองค์กรอิสระต่าง ๆ	2.800						.176	.959
แม่บ้าน/พ่อแม่	2.531							.959
รับจ้างทั่วไป/ค้าขาย	2.525							
อื่น ๆ เช่น ผู้บริหาร นักการตลาด เป็นต้น	3.371							

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยของรูปแบบพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ของผู้สูงอายุระหว่างอาชีพที่แตกต่างกัน พบว่า ผู้สูงอายุที่มีอาชีพ

ตารางที่ 4.19 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ของผู้สูงอายุระหว่างรายได้ที่แตกต่างกัน

รายได้	$\bar{X}$	S.D.
น้อยกว่า 10,000 บาท	2.615	.484
10,001-20,000 บาท	2.625	.426
20,001-30,000 บาท	2.595	.431
30,001-40,000 บาท	2.969	.396
มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป	2.962	.464
รวม	2.925	.797

จากตารางที่ 4.19 ค่าเฉลี่ยของรายได้ของผู้สูงอายุ พบว่า ผู้สูงอายุที่มีรายได้ 30,001-40,000 บาท มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 2.969$, S.D.= .396) รองลงมา ผู้สูงอายุที่มีรายได้มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป ($\bar{X} = 2.962$, S.D.= .464) และอันดับสุดท้าย ผู้สูงอายุที่มีรายได้ 20,001-30,000 บาท ($\bar{X} = 2.595$, S.D.= .431)

ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ของผู้สูงอายุระหว่างรายได้

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
1. ระหว่างกลุ่ม	4	12.706	3.176	5.532	.000*
2. ภายในกลุ่ม	395	77.332	.643	.196	
รวม	399	90.038			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < 0.05$

จากตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ของผู้สูงอายุ กับรายได้ที่แตกต่างกัน พบว่า ผู้สูงอายุที่มีรายได้แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ของผู้สูงอายุระหว่างรายได้แตกต่างกัน

รายได้ของผู้สูงอายุ		รายได้ของผู้สูงอายุ				
		น้อยกว่า 10,000 บาท	10,001-20,000 บาท	20,001-30,000 บาท	30,001-40,000 บาท	มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป
	$\bar{X}$	2.615	2.625	2.595	2.969	2.962
น้อยกว่า 10,000 บาท	2.615		.916	.818	.000*	.000*
10,001-20,000 บาท	2.625			.710	.000*	.000*
20,001-30,000 บาท	2.595				.000*	.000*
30,001-40,000 บาท	2.969					.911
มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป	2.962					

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.21 พฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ของผู้สูงอายุระหว่างรายได้ที่แตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ พบว่า ผู้สูงอายุที่มีรายได้ 30,001-40,000 บาท จะมีพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ มากกว่าผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($F = 5.532$, $Sig. = .000$) ผู้สูงอายุที่มีรายได้มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป มีพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ มากกว่าผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($F = 5.532$, $Sig. = .000$) ผู้สูงอายุที่มีรายได้มากกว่า 30,001-40,000 บาท จะมีพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์มากกว่าผู้สูงอายุที่มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาท ($F = 5.532$, $Sig. = .000$) ผู้สูงอายุที่มีรายได้มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป มีพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์มากกว่าผู้สูงอายุที่มีรายได้ 10,001-20,000 บาท ($F = 5.532$, $Sig. = .000$) ผู้สูงอายุที่มีรายได้มากกว่า 30,001-40,000 บาท จะมีพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์มากกว่าผู้สูงอายุที่มีรายได้ 20,001 – 30,000 บาท ($F = 5.532$, $Sig. = .000$) และผู้สูงอายุที่มีรายได้มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป มีพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์มากกว่าผู้สูงอายุที่มีรายได้ 20,001-30,000 บาท ($F = 5.532$, $Sig. = .000$)

ตารางที่ 4.22 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความแตกต่างของทักษะการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุระหว่างเพศหญิงและชาย

ทักษะการรู้เท่าทัน ข่าวลวง	หญิง (N=279)		ชาย (N=121)		t-test	Sig
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
	3.560	.563	3.613	.543	-.875	.436

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p \geq 0.05$

จากตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเพศและการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุ พบว่า ผู้สูงอายุเพศชายและเพศหญิงมีการรู้เท่าทันข่าวลวงไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 ค่าเฉลี่ยของการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุระหว่างระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า	3.107	.788	ปานกลาง
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	3.677	.543	มาก
อนุปริญญา	3.453	.393	มาก
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	3.632	.520	มาก
ปริญญาโท	3.689	.357	มาก
ปริญญาเอก	3.671	.522	มาก
รวม	3.576	.557	มาก

จากตารางที่ 4.23 ค่าเฉลี่ยของการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุ พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.576$, S.D. = .557) ผู้สูงอายุที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.689$, S.D. = .357) รองลงมา ผู้สูงอายุที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 3.677$, S.D. = .543) และลำดับสุดท้าย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า ($\bar{X} = 3.107$, S.D. = 0.788)

ตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุระหว่างระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
1. ระหว่างกลุ่ม	5	12.493	2.499	8.827	.000*
2. ภายในกลุ่ม	394	111.524	.283		
รวม	399	124.017			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < 0.05$

จากตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุกับระดับการศึกษา พบว่าผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการรู้เท่าทันข่าวลวงแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุระหว่างระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ระดับการศึกษา				
		มัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า	มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	ปริญญาโทหรือเอก
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า	3.107					
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	3.677	.000*				
อนุปริญญา	3.453	.006*				
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	3.632	.000*	.567			
ปริญญาโท	3.689	.000*	.903	.471		
ปริญญาเอก	3.671	.001*	.970	.229	.808	

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < 0.05$

จากตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุระหว่างระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.576$, S.D. = .557) ผู้สูงอายุที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า ($F = 8.827$, Sig. = .000) ผู้สูงอายุที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า ($F = 8.827$, Sig. = .006) ผู้สูงอายุที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า ($F = 8.827$, Sig. = .000) ผู้สูงอายุที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า ($F = 8.827$, Sig. = .000) ผู้สูงอายุที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า ($F = 8.827$, Sig. = .000) และผู้สูงอายุที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษานุปริญญา ($F = 8.827$, Sig. = .045)

ตารางที่ 4.26 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุระหว่างอาชีพที่แตกต่างกัน

อาชีพ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
พนักงานบริษัทเอกชน	3.692	.329	มาก
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	3.672	.393	มาก
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ พนักงานของรัฐ (ยกเว้นครูอาจารย์)	3.551	.595	มาก
ครู อาจารย์	3.638	.390	มาก
พนักงานองค์กรอิสระต่าง ๆ	3.171	.001	ปานกลาง
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	3.337	1.164	ปานกลาง
รับจ้างทั่วไป	3.278	.532	ปานกลาง
อื่นๆ เช่น ผู้บริหาร นักการตลาด เป็นต้น	3.342	.001	ปานกลาง
รวม	3.576	.557	มาก

จากตารางที่ 4.26 ค่าเฉลี่ยของการรู้เท่าทันสื่อของผู้สูงอายุระหว่างอาชีพที่ต่างกัน พบว่าค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.576$, S.D. = .557) โดยพนักงานเอกชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับแรก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.692$, S.D. = .329) รองลงมาอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 3.672$, S.D. = .393) และอันดับสุดท้ายพนักงานองค์กรอิสระต่างๆ ค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.171$, S.D. = .001)

ตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างการรู้เท่าทันสื่อของผู้สูงอายุระหว่างอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
1. ระหว่างกลุ่ม	7	6.809	.973	3.253	.002*
2. ภายในกลุ่ม	392	117.207	.299		
รวม	399	124.017			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ของผู้สูงอายุระหว่างอาชีพ พบว่า ผู้สูงอายุที่มีอาชีพแตกต่างกันมีการรู้เท่าทันข่าวลวงแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.28 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยของการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุระหว่างอาชีพที่แตกต่างกัน

อาชีพ	$\bar{X}$	อาชีพ						
		พนักงานบริษัทเอกชน	ธุรกิจส่วนตัว	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ	ครูอาจารย์	องค์กรอิสระ	แม่บ้าน/พ่อบ้าน	รับจ้างทั่วไป/ค้าขาย
		3.692	3.672	3.551	3.638	3.171	3.337	3.278
พนักงานบริษัทเอกชน	3.692		.818	.087	.549	.025*	.007*	.001*
ธุรกิจส่วนตัว	3.672			.134	.702	.031*	.010*	.002*
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ (ยกเว้นครูอาจารย์)	3.551				.300	.099	.116	.028*
ครู อาจารย์	3.638					.046*	.026*	.006*
พนักงานองค์กรอิสระต่าง ๆ	3.171						.397	.668
แม่บ้าน/พ่อแม่	3.337							.502
รับจ้างทั่วไป/ค้าขาย	3.278							
อื่น ๆ เช่น ผู้บริหาร นักการตลาด เป็นต้น	3.342							

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.28 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุระหว่างอาชีพที่แตกต่างกัน พบว่า ผู้สูงอายุที่มีอาชีพพนักงานเอกชนจะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าผู้สูงอายุที่มีอาชีพองค์กรอิสระ ($F = 3.253$, Sig. = .025) ผู้สูงอายุที่มีอาชีพ

พนักงานเอกชนจะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าผู้สูงอายุที่มีอาชีพแม่บ้าน/พ่อบ้าน ($F = 3.253$, $Sig. = .007$) ผู้สูงอายุที่มีอาชีพพนักงานเอกชนจะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าผู้สูงอายุที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป ($F = 3.253$, $Sig. = .001$)

ผู้สูงอายุที่มีอาชีพพนักงานธุรกิจส่วนตัว จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าผู้สูงอายุที่มีอาชีพพนักงานเอกชน ($F = 3.253$, $Sig. = .031$) ผู้สูงอายุที่มีอาชีพพนักงานธุรกิจส่วนตัว จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าผู้สูงอายุที่มีอาชีพแม่บ้าน/พ่อบ้าน ($F = 3.253$, $Sig. = .010$) ผู้สูงอายุที่มีอาชีพพนักงานธุรกิจส่วนตัว จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าผู้สูงอายุที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป/ค้าขาย ($F = 3.253$, $Sig. = .002$)

ผู้สูงอายุที่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ (ยกเว้นครูอาจารย์) จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าผู้สูงอายุที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป/ค้าขาย ($F = 3.253$, $Sig. = .028$)

ผู้สูงอายุที่มีอาชีพครู/อาจารย์ จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าผู้สูงอายุที่มีอาชีพองค์กรอิสระ ($F = 3.253$, $Sig. = .046$) ผู้สูงอายุที่มีอาชีพครู/อาจารย์ จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าผู้สูงอายุที่มีอาชีพแม่บ้าน/พ่อบ้าน ($F = 3.253$, $Sig. = .026$) ผู้สูงอายุที่มีอาชีพครู/อาจารย์ จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าผู้สูงอายุที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป/ค้าขาย ($F = 3.253$, $Sig. = .006$)

ตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุระหว่างรายได้ที่แตกต่างกัน

รายได้	$\bar{X}$	S.D.
น้อยกว่า 10,000 บาท	3.091	.952
10,001-20,000 บาท	3.646	.243
20,001-30,000 บาท	3.485	.422
30,001-40,000 บาท	3.428	.402
มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป	3.820	.506
รวม	3.576	.557

จากตารางที่ 4.29 ค่าเฉลี่ยของรายได้ของผู้สูงอายุ พบว่า ผู้สูงอายุที่มีรายได้ 40,000 บาทขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 3.820$, S.D.= .506) รองลงมา ผู้สูงอายุที่มีรายได้ 10,001-20,000 บาท ($\bar{X} = 3.646$, S.D.=.243) และอันดับสุดท้าย ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($\bar{X} = 3.091$, S.D.= .952)

ตารางที่ 4.30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการรู้เท่าทันสื่อของผู้สูงอายุระหว่างรายได้

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
1. ระหว่างกลุ่ม	4	20.692	5.173	19.776	.000*
2. ภายในกลุ่ม	395	103.324	.262		
รวม	399	124.017			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.30 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุ กับรายได้ที่แตกต่างกัน พบว่า ผู้สูงอายุที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการรู้เท่าทันข่าวลวงแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.31 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุระหว่างรายได้แตกต่างกัน

รายได้ของผู้สูงอายุ	รายได้ของผู้สูงอายุ	รายได้ของผู้สูงอายุ				
		น้อยกว่า 10,000 บาท	10,001-20,000 บาท	20,001-30,000 บาท	30,001-40,000 บาท	มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป
	$\bar{X}$	3.091	3.646	3.485	3.428	3.820
น้อยกว่า 10,000 บาท	3.091		.000*	.000*	.001*	.000*
10,001-20,000 บาท	3.646			.077	.022*	.041*
20,001-30,000 บาท	3.485				.474	.000*
30,001-40,000 บาท	3.428					.000*
มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป	3.820					

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.31 การรู้เท่าทันข่าวลวงระหว่างรายได้ที่แตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ พบว่า ผู้สูงอายุที่มีรายได้ 10,001-20,000 บาท จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($F = 19.776$, $Sig. = .000$) ผู้สูงอายุที่มีรายได้ 20,001-30,000 บาท จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($F = 19.776$, $Sig. = .000$) ผู้สูงอายุที่มีรายได้ 30,001-40,000 บาท จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($F = 19.776$, $Sig. = .001$) ผู้สูงอายุที่มีรายได้ มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ($F = 19.776$, $Sig. = .000$)

ผู้สูงอายุที่มีรายได้ 30,001-40,000 บาท จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าผู้สูงอายุที่มีรายได้ 10,001-20,000 บาท ($F = 19.776$, $Sig. = .022$) ผู้สูงอายุที่มีรายได้ มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าผู้สูงอายุที่มีรายได้ 10,001-20,000 บาท ($F = 19.776$, $Sig. = .041$)

ผู้สูงอายุที่มีรายได้ มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าผู้สูงอายุที่มีรายได้ 20,001-30,000 บาท ($F = 19.776$, $Sig. = .000$) และผู้สูงอายุที่มีรายได้ มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าผู้สูงอายุที่มีรายได้ 30,001-40,000 บาท ($F = 19.776$, $Sig. = .000$)

ตารางที่ 4.32 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุระหว่างความถี่ในการเปิดรับที่แตกต่างกัน

ความถี่ในการเปิดรับ	$\bar{X}$	S.D.
ใช้ทุกวัน	3.643	.481
4-6 วันต่อสัปดาห์	3.114	.552
2-3 วันต่อสัปดาห์	3.564	.409
น้อยกว่าสัปดาห์ละวัน	2.463	1.067
รวม	3.576	.557

จากตารางที่ 4.32 ค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ของผู้สูงอายุ พบว่า ผู้สูงอายุใช้แอปพลิเคชันไลน์ทุกวัน มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 3.643$, S.D. = .481) รองลงมา ผู้สูงอายุใช้ 2-3 วันต่อสัปดาห์ ($\bar{X} = 3.564$, S.D. = .409) และอันดับสุดท้าย ผู้สูงอายุใช้แอปพลิเคชันไลน์น้อยกว่าสัปดาห์ละวัน ($\bar{X} = 2.463$, S.D. = 1.067)

ตารางที่ 4.33 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการรู้เท่าทันสื่อของผู้สูงอายุความถี่ในการเปิดรับ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
1. ระหว่างกลุ่ม	3	21.490	7.163	27.668	.000*
2. ภายในกลุ่ม	396	102.526	.259		
รวม	399	124.017			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.33 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุ กับความถี่ในการเปิดรับที่แตกต่างกัน พบว่า ผู้สูงอายุที่มีความถี่ในการเปิดรับแตกต่างกันมีการรู้เท่าทันข่าวลวงแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.34 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุระหว่างความถี่ในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์

ความถี่ในการ เปิดรับ	ความถี่ในการเปิดรับ				
		ใช้ทุกวัน	4-6 วันต่อ สัปดาห์	2-3 วันต่อ สัปดาห์	น้อยกว่า สัปดาห์ละวัน
	$\bar{X}$	3.643	3.114	3.564	2.463
ใช้ทุกวัน	3.643		.000*	.909	.000*
4-6 วันต่อสัปดาห์	3.114			.047*	.007*
2-3 วันต่อสัปดาห์	3.564				.000*
น้อยกว่าสัปดาห์ละวัน	2.463				

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.34 การรู้เท่าทันข่าวลวงระหว่างความถี่ในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ พบว่า ผู้สูงอายุที่มีความถี่ในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ใช้ทุกวัน จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าที่มีความถี่ในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ 4-6 วันต่อสัปดาห์ ($F = 27.668$, Sig. = .000) ผู้สูงอายุที่มีความถี่ในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ใช้ 2-3 วันต่อสัปดาห์ จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าที่มีความถี่ในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ 4-6 วันต่อสัปดาห์ ($F = 27.668$, Sig. = .047) ผู้สูงอายุที่มีความถี่ในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ใช้ 4-6 วันต่อสัปดาห์ จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าที่มีความถี่ในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ น้อยกว่าสัปดาห์ละวัน ($F = 27.668$, Sig. = .007) และผู้สูงอายุที่มีความถี่ในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ใช้ 2-3 วันต่อสัปดาห์ จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าที่มีความถี่ในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ น้อยกว่าสัปดาห์ละวัน ($F = 27.668$, Sig. = .000)

ตารางที่ 4.35 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุระหว่างระยะเวลาในการเปิดรับสื่อ (จำนวนชั่วโมง) ที่แตกต่างกัน

ระยะเวลาในการเปิดรับสื่อ (จำนวนชั่วโมง)	$\bar{X}$	S.D.
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	3.465	.755
1-2 ชั่วโมง	3.599	.393
3-4 ชั่วโมง	3.840	.594
4-5 ชั่วโมง	3.234	.194
5 ชั่วโมงขึ้นไป	3.504	.447
รวม	3.576	.557

จากตารางที่ 4.35 ค่าเฉลี่ยของระยะเวลาในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ (จำนวนชั่วโมง) ของผู้สูงอายุ พบว่า ผู้สูงอายุมีระยะเวลาในการเปิดรับสื่อ (จำนวนชั่วโมง) 3-4 ชั่วโมง มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 3.840$, S.D.= .594) รองลงมา ผู้สูงอายุใช้ 5 ชั่วโมงขึ้นไป ($\bar{X} = 3.504$, S.D.= .447) และอันดับสุดท้าย ผู้สูงอายุมีระยะเวลาในการเปิดรับสื่อ (จำนวนชั่วโมง) 4-5 ชั่วโมง ($\bar{X} = 3.234$, S.D.= .194)

ตารางที่ 4.36 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการรู้เท่าทันสื่อของผู้สูงอายุกับระยะเวลาในการเปิดรับสื่อ (จำนวนชั่วโมง)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
1. ระหว่างกลุ่ม	4	8.967	7.697	7.697	.000*
2. ภายในกลุ่ม	395	115.050	.291		
รวม	399	124.017			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.36 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุ กับระยะเวลาในการเปิดรับสื่อ (จำนวนชั่วโมง) แตกต่างกัน พบว่า ผู้สูงอายุที่มีระยะเวลาในการเปิดรับสื่อ (จำนวนชั่วโมง) แตกต่างกันมีการรู้เท่าทันข่าวลวงแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.37 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุระหว่างระยะเวลาในการเปิดรับสื่อ (จำนวนชั่วโมง)

ระยะเวลาในการเปิดรับสื่อ (จำนวน ชั่วโมง)	ระยะเวลาในการเปิดรับสื่อ (จำนวนชั่วโมง)				
	น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	1-2 ชั่วโมง	3-4 ชั่วโมง	4-5 ชั่วโมง	5 ชั่วโมงขึ้นไป
	$\bar{X}$	3.465	3.599	3.840	3.234
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	3.465	.000*	.000*	.051	.000*
1-2 ชั่วโมง	3.599		.077	.022*	.041*
3-4 ชั่วโมง	3.840			.474	.000*
4-5 ชั่วโมง	3.234				.000*
5 ชั่วโมงขึ้นไป	3.504				

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.37 การรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุระหว่างระยะเวลาในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ (จำนวนชั่วโมง) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ พบว่า ผู้สูงอายุที่มีระยะเวลาในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ (จำนวนชั่วโมง) 1-2 ชั่วโมง จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าที่มีผู้สูงอายุที่มีระยะเวลาในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ (จำนวนชั่วโมง) น้อยกว่า 1 ชั่วโมง ($F = 7.697$, $Sig. = .000$) ผู้สูงอายุที่มีระยะเวลาในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ (จำนวนชั่วโมง) 3-4 ชั่วโมง จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าที่มีผู้สูงอายุที่มีระยะเวลาในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ (จำนวนชั่วโมง) น้อยกว่า 1 ชั่วโมง ($F = 7.697$, $Sig. = .000$) ผู้สูงอายุที่มีระยะเวลาในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ (จำนวนชั่วโมง) 5 ชั่วโมงขึ้นไป จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าที่มีผู้สูงอายุที่มีระยะเวลาในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ (จำนวนชั่วโมง) น้อยกว่า 1 ชั่วโมง ($F = 7.697$, $Sig. = .000$)

ตารางที่ 4.38 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุระหว่างจำนวนปีที่ใช้แอปพลิเคชันไลน์ที่ต่างกัน

ความถี่ในการเปิดรับ	$\bar{X}$	S.D.
ใช้ทุกวัน	3.643	.481
4-6 วันต่อสัปดาห์	3.114	.552
2-3 วันต่อสัปดาห์	3.564	.409
น้อยกว่าสัปดาห์ละวัน	2.463	1.067
รวม	3.576	.557

จากตารางที่ 4.38 ค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ของผู้สูงอายุ พบว่าผู้สูงอายุใช้แอปพลิเคชันไลน์ทุกวัน มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 3.643$, S.D. = .481) รองลงมาผู้สูงอายุใช้ 2-3 วันต่อสัปดาห์ ($\bar{X} = 3.564$, S.D. = .409) และอันดับสุดท้าย ผู้สูงอายุใช้แอปพลิเคชันไลน์น้อยกว่าสัปดาห์ละวัน ($\bar{X} = 2.463$, S.D. = 1.067)

ตารางที่ 4.39 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการรู้เท่าทันสื่อของผู้สูงอายุความถี่ในการเปิดรับ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
1. ระหว่างกลุ่ม	3	21.490	7.163	27.668	.000*
2. ภายในกลุ่ม	396	102.526	.259		
รวม	399	124.017			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.39 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุ กับความถี่ในการเปิดรับที่ต่างกัน พบว่า ผู้สูงอายุที่มีความถี่ในการเปิดรับต่างกันมีการรู้เท่าทันข่าวลวงแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.40 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุระหว่างความถี่ในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์

ความถี่ในการ เปิดรับ	ความถี่ในการเปิดรับ				
		ใช้ทุกวัน	4-6 วันต่อ สัปดาห์	2-3 วันต่อ สัปดาห์	น้อยกว่า สัปดาห์ละวัน
	$\bar{X}$	3.643	3.114	3.564	2.463
ใช้ทุกวัน	3.643		.000*	.909	.000*
4-6 วันต่อสัปดาห์	3.114			.047*	.007*
2-3 วันต่อสัปดาห์	3.564				.000*
น้อยกว่าสัปดาห์ละวัน	2.463				

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.40 การรู้เท่าทันข่าวลวงระหว่างความถี่ในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ พบว่า ผู้สูงอายุที่มีความถี่ในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ใช้ทุกวัน จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าที่มีความถี่ในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ 4-6 วันต่อสัปดาห์ ($F = 27.668$, Sig. = .000) ผู้สูงอายุที่มีความถี่ในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ใช้ 2-3 วันต่อสัปดาห์ จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าที่มีความถี่ในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ 4-6 วันต่อสัปดาห์ ($F = 27.668$, Sig. = .047) ผู้สูงอายุที่มีความถี่ในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ใช้ 4-6 วันต่อสัปดาห์ จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าที่มีความถี่ในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ น้อยกว่าสัปดาห์ละวัน ($F = 27.668$, Sig. = .007) และผู้สูงอายุที่มีความถี่ในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ใช้ 2-3 วันต่อสัปดาห์ จะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงมากกว่าที่มีความถี่ในการเปิดรับแอปพลิเคชันไลน์ น้อยกว่าสัปดาห์ละวัน ($F = 27.668$, Sig. = .000)

ส่วนที่ 5 แสดงข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการใช้สื่อกับการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุ

ตารางที่ 4.41 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์กับการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุ

ลักษณะประชากรศาสตร์/ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ	การรู้เท่าทันข่าวลวง	
	r	Sig.
อายุ	-.164**	.001
การศึกษา	.219**	.000
รายได้	.319**	.000
ความถี่ในการเปิดรับ	-3.54**	.000
จำนวนชั่วโมงในการเปิดรับสื่อ	.004	.929
ประสบการณ์ในการเปิดรับสื่อ	.038	.448
ความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อ	.126**	.012

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.41 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อไลน์ กล่าวคือ ลักษณะประชากรศาสตร์ อายุ การศึกษา รายได้ มีความสัมพันธ์กับการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุ และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อไลน์ มีความสัมพันธ์กับการรู้เท่าทันข่าวลวงในทิศทางเดียวกัน โดยผู้สูงอายุที่มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อไลน์มากจะมีการรู้เท่าทันสื่อมาก ส่วนผู้สูงอายุที่มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อไลน์น้อยจะมีการรู้เท่าทันข่าวลวงน้อย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ส่วนที่ 6 การวิเคราะห์ถดถอยเพื่อพยากรณ์การรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุ จากตัวแปรเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ ความถี่ในการเปิดรับ ระยะเวลาในการเปิดรับ ช่องทางในการเปิดรับ ประสบการณ์ในการเปิดรับ ความพึงพอใจในการใช้แอปพลิเคชันไลน์

ตารางที่ 4.42 ผลการวิเคราะห์ถดถอยเพื่อพยากรณ์การรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุ จากตัวแปรเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ ความถี่ในการเปิดรับสื่อ ระยะเวลาในการเปิดรับสื่อ ประสบการณ์ในการเปิดรับสื่อ ความพึงพอใจในการใช้แอปพลิเคชันไลน์

ตัวแปร	β	P-value
เพศ	-.126	.022
อายุ	-.135	.000*
การศึกษา	.042	.488
อาชีพ	-.081	.095
รายได้	.180	.000*
ความถี่ในการเปิดรับสื่อ	-.255	.000*
ระยะเวลาในการเปิดรับสื่อ (ชม.)	-.046	.015*
ประสบการณ์ในการเปิดรับสื่อ (ปี)	-.156	.000*
ความพึงพอใจในการใช้สื่อ	-.016	.713
Total R ² (ร้อยละ)	30.00	.000

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p \leq 0.05$

การพยากรณ์ตัวแปรต่าง ๆ จำนวน 9 ตัวแปรที่มีผลต่อการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุ จากตารางที่ 4.42 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์การรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุ มีทั้งหมด 6 ตัวแปร คือ เพศ (-.126) อายุ (-.135) รายได้ (.180) ความถี่ในการเปิดรับสื่อ (-.255) ระยะเวลาในการเปิดรับสื่อ (-.046) และประสบการณ์ในการเปิดรับสื่อ (-.156)

ตารางที่ 4.43 อำนาจในการพยากรณ์ตามลำดับที่ของตัวแปรพยากรณ์ที่ศึกษา จำนวน 9 ตัวแปรที่ใช้ในการพยากรณ์การรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุ

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	R ² Change	F	P-value
X ₆	.354	.125	.123	56.947	.000*
X ₆ , X ₅	.471	.221	.217	56.449	.000*
X ₆ , X ₅ , X ₈	.511	.261	.255	46.542	.000*
X ₆ , X ₅ , X ₈ , X ₂	.530	.281	.274	38.567	.000*
X ₆ , X ₅ , X ₈ , X ₂ , X ₇	.539	.290	.281	32.223	.000*
X ₆ , X ₅ , X ₈ , X ₂ , X ₇ , X ₁	.547	.300	.289	28.025	.000*

X₁ = เพศ , X₂ = อายุ, X₅ = รายได้, X₆ = ความถี่ในการเปิดรับสื่อ , X₇ = ระยะเวลาในการเปิดรับสื่อ
X₈ = ประสบการณ์ในการเปิดรับสื่อ (ปี)

จากตารางที่ 4.43 แสดงผลการวิเคราะห์พหุคูณแบบหลายขั้นตอน ได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความถี่ในการเปิดรับสื่อ (X₆) สามารถอธิบายความแปรปรวนของการรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R²) เท่ากับ .125 แสดงว่า ความถี่ในการเปิดรับสื่อ สามารถพยากรณ์การรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุได้ร้อยละ 12.50

ขั้นที่ 2 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ รายได้ (X₅) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มเป็น .221 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 แสดงว่า ความถี่ในการเปิดรับสื่อ และรายได้ สามารถพยากรณ์การรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุได้ร้อยละ 22.10

ขั้นที่ 3 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ ประสบการณ์ในการเปิดรับสื่อ (ปี) (X₈) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มเป็น .261 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 แสดงว่า ความถี่ในการเปิดรับสื่อ รายได้ และประสบการณ์ในการเปิดรับสื่อ (ปี) สามารถพยากรณ์การรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุได้ร้อยละ 26.10

ขั้นที่ 4 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ อายุ (X₂) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มเป็น .281 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 แสดงว่าความถี่ในการเปิดรับสื่อ รายได้ ประสบการณ์ในการเปิดรับสื่อ (ปี) และอายุ สามารถพยากรณ์การรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุได้ร้อยละ 28.10

ขั้นที่ 5 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ ระยะเวลาในการเปิดรับสื่อ (X₇) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มเป็น .290 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 แสดงว่า

ความถี่ในการเปิดรับสื่อ รายได้ ประสบการณ์ในการเปิดรับสื่อ (ปี) อายุ และระยะเวลาในการเปิดรับสื่อ สามารถพยากรณ์การรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุได้ร้อยละ 29.00

ขั้นที่ 6 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ เพศ (X_1) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มเป็น .300 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 แสดงว่าความถี่ในการเปิดรับสื่อ รายได้ ประสบการณ์ในการเปิดรับสื่อ (ปี) อายุ ระยะเวลาในการเปิดรับสื่อ และเพศ สามารถพยากรณ์การรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุได้ร้อยละ 30.00

ตารางที่ 4.44 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ค่าคงที่ และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์การรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุ

ตัวแปร	b	β	t	P-value
ความถี่ในการเปิดรับสื่อ	-.255	-.388	-9.019	.000*
รายได้	.180	.021	8.753	.000*
ประสบการณ์ในการเปิดรับสื่อ	-.156	-.324	-5.624	.000*
อายุ	-.200	-.222	-4.121	.000*
ระยะเวลาในการเปิดรับสื่อ	-.046	-.112	-2.443	.015*
เพศ	-.126	-.104	-2.299	.022*
ค่าคงที่ = 4.273 SE = .174				

จากตารางที่ 4.44 แสดงเห็นว่าค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ ตัวแปรด้านความถี่ในการเปิดรับสื่อ สามารถพยากรณ์การรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุได้สูงสุด และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบ และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (b, β) เป็น -.255 กับ -.388 รองลงมาเป็นรายได้ สามารถพยากรณ์การรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบ และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (b, β) เป็น .180 กับ .021 ส่วนเพศ สามารถพยากรณ์การรู้เท่าทันข่าวลวงของผู้สูงอายุได้น้อยที่สุด โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบ และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (b, β) เป็น -.126 กับ -.104 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ .174

ส่วนที่ 7 การนำความรู้เท่าทันสื่อข่าวลงไปเผยแพร่ให้กับผู้สูงอายุในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเป็นการนำร่องกลุ่มตัวอย่างให้ผู้สูงอายุใช้แอปพลิเคชันไลน์อย่างรู้เท่าทัน

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ข้อมูลเกี่ยวกับการรู้เท่าทันข่าวลงมาแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลไปเผยแพร่ให้แก่ผู้สูงอายุในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ โดยได้สอดแทรกกิจกรรมไปกับโครงการวิจัยอื่นๆ เนื่องจากในสถานการณ์โควิดทำให้ผู้วิจัยลงพื้นที่เผยแพร่กิจกรรม และการร่วมกลุ่มตัวอย่างทำค่อนข้างลำบาก เพื่อความสะดวกและรวดเร็ว และเป็นไปตามแผนงานที่วางไว้ ผู้วิจัยจึงลงพื้นที่เพื่อเผยแพร่กิจกรรมไปพร้อมๆ กับโครงการวิจัยอื่นๆ ซึ่งการรวมกลุ่มกันเป็นไปตามประกาศของกรมควบคุมโรคติดต่อจังหวัดเชียงใหม่

ภาพตัวอย่าง การเก็บแบบสอบถามผู้สูงอายุ

ภาพตัวอย่าง นำความรู้เท่าทันสื่อข่าวลงไปเผยแพร่ให้กับผู้สูงอายุในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่

ทั้งนี้การลงพื้นที่ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือกับวิทยากร และโครงการการพัฒนากิจกรรมสำหรับผู้สูงอายุในการรู้เท่าทันสื่อสังคม เพื่อสอดแทรกข้อมูลการรู้เท่าทันข่าวลงไปเผยแพร่ให้กับกลุ่มผู้สูงอายุ โดยผู้วิจัยได้ให้ความรู้เกี่ยวกับข่าวปลอม และข่าวลวงแก่ผู้สูงอายุ รวมถึงรูปแบบข่าวลวงที่ปรากฏในแอปพลิเคชันไลน์

